POZÍCIA RADY V PRVOM ČÍTANÍ (EÚ) č. 11/2012

na účely prijatia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia pre bilaterálne investičné dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami

Prijatá Radou 4. októbra 2012

(2012/C 352 E/02)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom [1],

keďže:

(1) Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy sú priame zahraničné investície zahrnuté do zoznamu záležitostí patriacich do oblasti spoločnej obchodnej politiky. V súlade s článkom 3 ods. 1 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) má Európska únia výlučnú právomoc, pokiaľ ide o spoločnú obchodnú politiku. V uvedenej oblasti môže preto vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty len Únia. Členské štáty tak môžu urobiť len vtedy, ak ich na to Únia splnomocní v súlade s článkom 2 ods. 1 ZFEÚ.

(2) V tretej časti hlave IV kapitole 4 ZFEÚ sa popritom stanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami, okrem iného aj pokiaľ ide o pohyby kapitálu zahŕňajúce investície. Uvedené pravidlá môžu byť ovplyvnené medzinárodnými dohodami týkajúcimi sa zahraničných investícií, ktoré uzavreli členské štáty.

(3) Týmto nariadením nie je dotknuté rozdelenie právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi v súlade so ZFEÚ.

(4) V čase nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy mali členské štáty uzavretý značný počet bilaterálnych investičných dohôd s tretími krajinami. ZFEÚ neobsahuje žiadne výslovné prechodné ustanovenia týkajúce sa takýchto dohôd, na ktoré sa teraz vzťahuje výlučná právomoc Únie. Niektoré z týchto dohôd môžu okrem toho obsahovať ustanovenia, ktoré vplývajú na spoločné pravidlá pre pohyb kapitálu stanovené v tretej časti 3 hlave IV kapitole 4 ZFEÚ.

(5) Aj keď bilaterálne investičné dohody sú pre členské štáty naďalej záväzné podľa medzinárodného práva verejného a budú postupne nahrádzané dohodami Únie týkajúcimi sa toho istého predmetu úpravy, podmienky ich ďalšej existencie a ich vzťah k politikám Únie v oblasti investícií si vyžadujú primerané riadenie. Tým, že Únia bude uplatňovať svoju právomoc, sa uvedený vzťah bude ďalej rozvíjať.

(6) V záujme investorov Únie a ich investícií v tretích krajinách, ako aj v záujme členských štátov, ktoré prijímajú zahraničných investorov a investície, by sa mala zachovať platnosť bilaterálnych investičných dohôd, v ktorých sa konkretizujú a zaručujú podmienky investovania, a postupne by sa tieto dohody mali nahrádzať investičnými dohodami Únie, v ktorých sa zabezpečí vysoký štandard ochrany investícií.

(7) V tomto nariadení by sa mala riešiť otázka statusu bilaterálnych investičných dohôd členských štátov, ktoré boli podpísané pred 1. decembrom 2009, v rámci práva Únie. V súlade s týmto nariadením sa môže zachovať platnosť týchto dohôd alebo tieto dohody môžu platnosť nadobudnúť.

(8) V tomto nariadení by sa tiež mali ustanoviť podmienky, za ktorých sa členské štáty oprávňujú uzatvárať bilaterálne investičné dohody a/alebo zachovávať ich platnosť, ak boli podpísané v období medzi 1. decembrom 2009 a … (*).

(9) Okrem toho by sa v tomto nariadení mali stanoviť podmienky, za ktorých sa členské štáty oprávňujú meniť a dopĺňať alebo uzatvárať bilaterálne investičné dohody s tretími krajinami po … (*).

(10) Zachovávanie platnosti bilaterálnych investičných dohôd s tretími krajinami členskými štátmi podľa tohto nariadenia či udelenie oprávnenia začať rokovania alebo uzatvoriť takéto dohody by nemalo brániť tomu, aby Únia viedla rokovania alebo uzatvárala investičné dohody.

(11) Od členských štátov sa vyžaduje, aby prijali opatrenia nevyhnutné na odstránenie prípadných nezlučiteľností s právom Únie, ktoré sa nachádzajú v bilaterálnych investičných dohodách uzavretých medzi nimi a tretími krajinami. Vykonávaním tohto nariadenia by nemalo byť dotknuté uplatňovanie článku 258 ZFEÚ, pokiaľ ide o neplnenie záväzkov zo strany členských štátov vyplývajúcich z práva Únie.

[1] Pozícia Európskeho parlamentu z 10. mája 2011 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a pozícia Rady v prvom čítaní zo 4. októbra 2012. Pozícia Európskeho parlamentu z … (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

(*) Dátum nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(12) Oprávnením zmeniť a doplniť bilaterálne investičné dohody alebo ich uzatvoriť, ktoré sa ustanovuje v tomto nariadení, by sa malo členským štátom predovšetkým umožniť, aby riešili všetky nezlučiteľnosti svojich bilaterálnych investičných dohôd s právom Únie, okrem tých nezlučiteľností, ktoré vyplývajú z rozdelenia právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi a ktorými sa zaoberá toto nariadenie.

(13) Komisia by mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť správu o uplatňovaní tohto nariadenia. V tejto správe by sa okrem iného malo preskúmať, či je aj naďalej potrebné uplatňovať kapitolu III. Ak sa v správe odporučí nepokračovať v uplatňovaní ustanovení kapitoly III alebo sa v nej navrhne tieto ustanovenia zmeniť, môže sa k nej v prípade potreby pripojiť legislatívny návrh.

(14) Európsky parlament, Rada a Komisia by mali zabezpečiť, aby sa so všetkými informáciami, ktoré sa klasifikujú ako dôverné, zaobchádzalo v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie ([1]).

(15) Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na investičné dohody medzi členskými štátmi.

(16) Je nevyhnutné ustanoviť určité opatrenia na zabezpečenie toho, aby bilaterálne investičné dohody, ktorých platnosť sa zachováva podľa tohto nariadenia, boli naďalej vykonateľné, okrem iného aj vo vzťahu k urovnávaniu sporov, pričom sa zároveň bude rešpektovať výlučná právomoc Únie.

(17) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie ([2]).

(18) Tieto právomoci by sa mali na Komisiu preniesť konkrétne vzhľadom na to, že postupmi uvedenými v článkoch 9, 11 a 12 sa členské štáty splnomocňujú konať v oblastiach výlučnej právomoci Únie, o ktorých sa musia rozhodnutia prijímať na úrovni Únie.

(19) Na prijímanie oprávnení podľa článkov 9, 11 a 12 by sa mal uplatňovať konzultačný postup vzhľadom na to, že tieto oprávnenia sa udeľujú na základe jasne vymedzených kritérií ustanovených v tomto nariadení,

([1]) Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby bolo dotknuté rozdelenie právomocí ustanovené v ZFEÚ, sa v tomto nariadení rieši otázka statusu bilaterálnych investičných dohôd členských štátov v rámci práva Únie a ustanovujú sa podmienky a postupy, na základe ktorých sa členské štáty oprávňujú meniť a dopĺňať bilaterálne investičné dohody alebo ich uzatvárať.

2. Pojem „bilaterálna investičná dohoda“ na účely tohto nariadenia znamená akúkoľvek dohodu s treťou krajinou, ktorá obsahuje ustanovenia o ochrane investícií. Toto nariadenie sa vzťahuje len na tie ustanovenia bilaterálnych investičných dohôd, ktoré sa zaoberajú ochranou investícií.

KAPITOLA II

ZACHOVANIE PLATNOSTI EXISTUJÚCICH BILATERÁLNYCH INVESTIČNÝCH DOHÔD

Článok 2

Oznámenie Komisii

Členské štáty do … (*) alebo do 30 dní od dátumu svojho pristúpenia k Únii oznámia Komisii všetky bilaterálne investičné dohody s tretími krajinami podpísané pred 1. decembrom 2009 alebo pred dátumom svojho pristúpenia, podľa toho, ktorý dátum je neskorší, ktorých platnosť si želajú zachovať alebo ktorých nadobudnutie platnosti si želajú povoliť podľa tejto kapitoly. Oznámenie zahŕňa kópiu týchto bilaterálnych investičných dohôd. Členské štáty taktiež oznámia Komisii akékoľvek následné zmeny v právnom statuse týchto dohôd.

Článok 3

Zachovanie platnosti

Bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov vyplývajúce z práva Únie, platnosť bilaterálnych investičných dohôd oznámených podľa článku 2 tohto nariadenia je možné zachovať alebo tieto dohody môžu nadobudnúť platnosť v súlade so ZFEÚ a týmto nariadením dovtedy, kým nenadobudne platnosť bilaterálna investičná dohoda medzi Úniou a tou istou treťou krajinou.

Článok 4

Uverejnenie

1. Každých dvanásť mesiacov Komisia uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie* zoznam bilaterálnych investičných dohôd oznámených podľa článku 2, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6.

(*) Tridsať dní od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

2. Prvé uverejnenie zoznamu bilaterálnych investičných dohôd, ako sa uvádza v odseku 1 tohto článku, sa uskutoční najneskôr tri mesiace od konečného termínu na oznámenia podľa článku 2.

Článok 5

Posúdenie

Komisia môže v rámci postupného nahrádzania bilaterálnych investičných dohôd oznámených podľa článku 2 posúdiť tieto bilaterálne investičné dohody prostredníctvom zhodnotenia, či jedno alebo viaceré ustanovenia týchto dohôd nepredstavujú závažnú prekážku rokovaniu Únie o bilaterálnych investičných dohodách s tretími krajinami alebo ich uzatvoreniu zo strany Únie.

Článok 6

Povinnosť spolupráce

1. Členské štáty prijmú v rámci postupného nahrádzania bilaterálnych investičných dohôd oznámených podľa článku 2 akékoľvek primerané opatrenia, aby zabezpečili, že ustanovenia týchto bilaterálnych investičných dohôd nebudú predstavovať závažnú prekážku rokovaniu Únie o bilaterálnych investičných dohodách s tretími krajinami alebo ich uzatvoreniu zo strany Únie.

2. Ak Komisia dospeje k záveru, že v rámci postupného nahrádzania bilaterálnych investičných dohôd oznámených podľa článku 2 jedno alebo viaceré ustanovenia týchto bilaterálnych investičných dohôd predstavujú závažnú prekážku rokovaniu Únie o bilaterálnych investičných dohodách s tretími krajinami alebo ich uzatvoreniu zo strany Únie, Komisia a dotknutý členský štát urýchlene začnú konzultácie a spolupracujú s cieľom stanoviť primerané opatrenia na vyriešenie danej záležitosti. Tieto konzultácie nesmú trvať dlhšie ako 90 dní.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, môže Komisia do 60 dní od ukončenia konzultácií oznámiť primerané opatrenia, ktoré má dotknutý členský štát prijať s cieľom odstrániť prekážky uvedené v odseku 2.

KAPITOLA III

OPRÁVNENIE ZMENIŤ A DOPLNIŤ ALEBO UZATVORIŤ BILATERÁLNE INVESTIČNÉ DOHODY

Článok 7

Oprávnenie zmeniť a doplniť alebo uzatvoriť bilaterálnu investičnú dohodu

Členský štát je oprávnený za podmienok ustanovených v článkoch 8 až 11 začať rokovania s treťou krajinou o zmene a doplnení existujúcej alebo o uzatvorení novej bilaterálnej investičnej dohody.

Článok 8

Oznámenie Komisii

1. Ak má členský štát v úmysle začať rokovania s treťou krajinou s cieľom zmeniť a doplniť alebo uzatvoriť bilaterálnu investičnú dohodu, písomne oznámi svoje úmysly Komisii.

2. Oznámenie uvedené v odseku 1 obsahuje relevantnú dokumentáciu a uvádzajú sa v ňom ustanovenia, ktorými sa rokovania majú zaoberať alebo o ktorých sa má opätovne rokovať, ciele rokovaní a všetky ďalšie relevantné informácie.

3. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa zasiela najmenej päť mesiacov predtým, ako sa majú začať formálne rokovania.

4. Ak informácie oznámené zo strany členského štátu nepostačujú na účely oprávnenia začať formálne rokovania v súlade s článkom 9, môže Komisia požiadať o dodatočné informácie.

5. Komisia sprístupňuje oznámenie uvedené v odseku 1 tohto článku a na požiadanie aj priloženú dokumentáciu ostatným členským štátom za dodržania požiadaviek na dôvernosť informácií stanovených v článku 14.

Článok 9

Oprávnenie začať formálne rokovania

1. Komisia udelí členským štátom oprávnenie začať formálne rokovania s treťou krajinou na zmenu a doplnenie alebo na uzavretie bilaterálnych investičných dohôd, pokiaľ nedospeje k záveru, že začatie takýchto rokovaní:

a) by bolo vo väčšom rozpore s právom Únie než sú nezlučiteľnosti vyplývajúce z rozdelenia právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi;

b) by bolo nadbytočné, keďže Komisia predložila odporúčanie začať rokovania s dotknutou treťou krajinou alebo rozhodla o predložení takéhoto odporúčania v súlade s článkom 218 ods. 3 ZFEÚ;

c) by nebolo v súlade so zásadami a cieľmi vonkajšej činnosti Únie, ako sa vypracovali v súlade so všeobecnými ustanoveniami uvedenými v hlave V kapitole I Zmluvy o Európskej únii; alebo

d) by predstavovalo závažnú prekážku rokovaniu Únie o bilaterálnych investičných dohodách s tretími krajinami alebo ich uzatvoreniu zo strany Únie.

2. V rámci oprávnenia uvedeného v odseku 1 môže Komisia od členského štátu požadovať, aby do takýchto rokovaní a prípadnej bilaterálnej investičnej dohody začlenil alebo aby z týchto rokovaní a prípadnej bilaterálnej investičnej dohody odstránil určité doložky, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie konzistentnosti s politikou Únie v oblasti investícií alebo súladu s právom Únie.

3. Oprávnenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa udeľuje v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2. Komisia prijme svoje rozhodnutie do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 8. Ak sú na prijatie rozhodnutia potrebné dodatočné informácie, začína doba 90 dní plynúť od dátumu doručenia dodatočných informácií.

4. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o rozhodnutiach prijatých podľa odseku 3.

5. Ak Komisia neudelí oprávnenie podľa odseku 1, informuje o tom dotknutý členský štát a svoje rozhodnutie odôvodní.

Článok 10

Účasť Komisie na rokovaniach

Komisii sa poskytujú informácie o pokroku a výsledkoch rokovaní o zmene a doplnení alebo o uzavretí bilaterálnej investičnej dohody v priebehu rôznych štádií a Komisia môže požiadať o účasť na rokovaniach týkajúcich sa investícií medzi členským štátom a treťou krajinou.

Článok 11

Oprávnenie podpísať a uzatvoriť bilaterálnu investičnú dohodu

1. Dotknutý členský štát pred podpísaním bilaterálnej investičnej dohody oznámi Komisii výsledok rokovaní a predloží jej text takejto dohody.

2. Tento článok sa uplatňuje aj na bilaterálne investičné dohody, o ktorých sa rokovania uskutočnili pred … (*), ale nevzťahuje sa na ne oznamovacia povinnosť podľa článku 2 alebo článku 12.

3. Komisia po prijatí oznámenia posúdi, či prerokovaná bilaterálna investičná dohoda nie je v rozpore s požiadavkami uvedenými v článku 9 ods. 1 a 2.

4. Ak Komisia zistí, že výsledkom rokovaní je bilaterálna investičná dohoda, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v článku 9 ods. 1 a 2, udelí členskému štátu oprávnenie, aby takúto dohodu podpísal a uzatvoril. Na takéto dohody sa uplatňujú články 3, 5 a 6, ako keby sa tieto dohody oznámili podľa článku 2.

5. Rozhodnutia podľa odseku 4 tohto článku sa prijímajú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2. Komisia prijme svoje rozhodnutie do 90 dní od doručenia oznámení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku. Ak sú na prijatie rozhodnutia potrebné dodatočné informácie, začína doba 90 dní plynúť od dátumu doručenia dodatočných informácií.

6. Ak Komisia udelí oprávnenie podľa odseku 4, oznámi dotknutý členský štát Komisii uzatvorenie a nadobudnutie platnosti bilaterálnej investičnej dohody, ako aj všetky následné zmeny právneho statusu takejto dohody.

7. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o rozhodnutiach prijatých podľa odseku 4.

8. Ak Komisia neudelí oprávnenie podľa odseku 4, informuje o tom dotknutý členský štát a svoje rozhodnutie odôvodní.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 12

Dohody podpísané členskými štátmi od 1. decembra 2009 do … (*)

1. Ak členský štát od 1. decembra 2009 do … (*) podpísal bilaterálnu investičnú dohodu, oznámi tento členský štát Komisii do … (**) túto dohodu, ktorej platnosť si želá zachovať alebo si želá, aby nadobudla platnosť. Oznámenie zahŕňa kópiu takejto dohody.

2. Komisia po prijatí oznámenia vykoná posúdenie toho, či bilaterálna investičná dohoda oznámená podľa odseku 1 tohto článku nie je v rozpore s požiadavkami uvedenými v článku 9 ods. 1 a 2.

3. Ak Komisia zistí, že bilaterálna investičná dohoda oznámená podľa odseku 1 tohto článku spĺňa požiadavky uvedené v článku 9 ods. 1 a 2, udelí oprávnenie na zachovanie alebo nadobudnutie platnosti takejto dohody podľa práva Únie.

4. Komisia prijme rozhodnutia uvedené v odseku 3 tohto článku do 180 dní odo dňa doručenia oznámenia uvedeného v odseku 1 tohto článku. Ak sú na prijatie rozhodnutia potrebné dodatočné informácie, začína doba 180 dní plynúť od dátumu doručenia dodatočných informácií. Rozhodnutia podľa odseku 3 tohto článku sa prijímajú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 16 ods. 2.

5. Ak bilaterálna investičná dohoda nebola povolená podľa odseku 3, členský štát nepodnikne žiadne ďalšie kroky k jej uzatvoreniu a odvolá alebo zruší kroky, ktoré už vykonal.

(*) Dátum nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

(**) Tridsať dní odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

6. Ak Komisia udelí oprávnenie podľa odseku 3 tohto článku, oznámi dotknutý členský štát Komisii nadobudnutie platnosti bilaterálnej investičnej dohody, ako aj akékoľvek následné zmeny právneho statusu tejto dohody. Články 3, 5 a 6 sa uplatňujú na takúto dohodu, ako keby bola oznámená podľa článku 2.

7. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o rozhodnutiach prijatých podľa odseku 3.

8. Ak Komisia neudelí oprávnenie podľa odseku 3, informuje o tom dotknutý členský štát a svoje rozhodnutie odôvodní.

Článok 13

Správanie členských štátov, pokiaľ ide o bilaterálnu investičnú dohodu s treťou krajinou

Ak bilaterálna investičná dohoda patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, dotknutý členský štát:

a) bez zbytočného odkladu informuje Komisiu o všetkých zasadnutiach, ktoré sa uskutočnia na základe ustanovení takejto dohody. Komisii sa poskytne program a všetky relevantné informácie umožňujúce porozumieť témam, o ktorých sa má diskutovať na týchto zasadnutiach. Komisia môže dotknutý členský štát požiadať o ďalšie informácie. Ak záležitosť, o ktorej sa má diskutovať, môže ovplyvniť vykonávanie politík Únie, ktoré sa týkajú investícií, a to predovšetkým aj spoločnej obchodnej politiky, môže Komisia dotknutý členský štát požiadať, aby zaujal určitú pozíciu;

b) bez zbytočného odkladu informuje Komisiu o všetkých tvrdeniach, ktoré mu boli určené v tom zmysle, že určité opatrenie nie je s takouto dohodou zlučiteľné. Členský štát takisto bezodkladne informuje Komisiu o každej žiadosti o urovnanie sporu podanej podľa bilaterálnej investičnej dohody, a to hneď, ako sa členský štát o žiadosti dozvie. Členský štát a Komisia v plnom rozsahu spolupracujú a prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie účinnej obrany, ktoré môžu prípadne zahŕňať účasť Komisie na danom postupe;

c) vyžiada si súhlas Komisie pred uplatnením akýchkoľvek príslušných mechanizmov na urovnávanie sporov vedených proti tretej krajine, ktoré zahŕňa bilaterálna investičná dohoda, a uplatní takéto mechanizmy, ak ho o to Komisia požiada. Takéto mechanizmy zahŕňajú konzultácie s druhou stranou bilaterálnej investičnej dohody a urovnanie sporu, ak sú v takejto dohode ustanovené. Členský štát a Komisia v plnom rozsahu spolupracujú pri vykonávaní postupov v rámci príslušných mechanizmov, ktoré prípadne môžu zahŕňať účasť Komisie na príslušných postupoch.

Článok 14

Dôvernosť informácií

Pri oznamovaní rokovaní a ich výsledkov Komisii v súlade s článkami 8 a 11 môžu členské štáty uviesť, či sa ktorékoľvek z poskytnutých informácií majú považovať za dôverné a či ich možno sprístupniť ostatným členským štátom.

Článok 15

Preskúmanie

1. Do … (*) Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto nariadenia.

2. Správa obsahuje prehľad oprávnení, o ktoré sa požiadalo a ktoré boli udelené podľa kapitoly III, ako aj preskúmanie potreby ďalšieho uplatňovania uvedenej kapitoly.

3. Ak sa v správe odporučí nepokračovať v uplatňovaní kapitoly III alebo zmeniť jej ustanovenia, k správe sa priloží príslušný legislatívny návrh.

Článok 16

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre investičné dohody. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Sedem rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V …

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*
…	…

ODÔVODNENIE RADY

I. ÚVOD

Komisia 8. júla 2010 predložila Rade návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia pre bilaterálne investičné dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami ([1]).

Európsky parlament prijal svoju pozíciu v prvom čítaní a príslušné legislatívne uznesenie na plenárnej schôdzi 10. mája 2011 ([2]).

Predsedníctvo v súlade s bodmi 16 –18 spoločného vyhlásenia o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup ([3]) rokovalo na základe mandátu od Coreperu ([4]) v rámci neformálnych kontaktov s Európskym parlamentom s cieľom dospieť k dohode medzi inštitúciami vo fáze prvého čítania v Rade. Táto dohoda sa následne dosiahla na zasadnutí neformálneho trialógu 29. mája 2012.

Predseda Výboru Európskeho parlamentu pre medzinárodný obchod (INTA) vo svojom liste z 31. mája 2012 adresovanom predsedovi Coreperu (časť II) uviedol, že ak Rada formálne zašle Parlamentu svoju pozíciu v podobe, v akej sa uvádza v prílohe k jeho listu, odporučí plenárnej schôdzi prijať pozíciu Rady v druhom čítaní v Parlamente bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov s výhradou overenia právnikmi lingvistami.

Rada schválila uvedenú politickú dohodu ([5]) 26. júna 2012.

II. CIEĽ NÁVRHU

Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ktorá nadobudla platnosť 1. decembra 2009, sa ustanovila výlučná právomoc v súvislosti s priamymi zahraničnými investíciami ako súčasť spoločnej obchodnej politiky (článok 207 ods. 1 ZFEÚ). Komisia so zreteľom na túto skutočnosť prijala návrh uvedeného nariadenia, ktoré sa zaoberá iba prechodnými aspektmi riadenia novej právomoci EÚ v súvislosti s priamymi zahraničnými investíciami. Ciele, kritériá a obsah novej právomoci boli predmetom osobitného oznámenia Komisie Európskemu parlamentu a Rade, ktoré sa prijímalo súbežne s uvedeným legislatívnym návrhom ([6]).

Cieľom návrhu Komisie je povoliť zachovanie platnosti medzinárodných dohôd o investíciách uzavretých medzi členskými štátmi a tretími krajinami a vytvoriť podmienky a procedurálny rámec pre rokovania o takýchto dohodách a ich uzatváranie zo strany členských štátov.

III. ANALÝZA POZÍCIE RADY V PRVOM ČÍTANÍ

Všeobecne

Rada v plnej miere podporuje rozvoj spoločného politického rámca v oblasti investícií, ktorým sa vytvárajú rovnaké podmienky pre všetkých investorov z EÚ v tretích krajinách a pre investorov z tretích krajín v EÚ.

([1]) 11953/10 WTO 252 FDI 12.
([2]) 9726/11 CODEC 749 WTO 195 FDI 12 PE 206.
([3]) Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5.
([4]) 10908/11 WTO 228 FDI 15 CODEC 950.
([5]) 10892/12 WTO 216 FDI 17 CODEC 1557.
([6]) 11952/10 WTO 251 FDI 11. Rada na základe uvedených skutočností prijala 25. októbra 2010 závery o komplexnej európskej medzinárodnej investičnej politike (14373/10).

Vzhľadom na to, že bilaterálne investičné dohody, ktoré uzavreli členské štáty s tretími stranami, sú zatiaľ hlavným zdrojom ochrany a právnej bezpečnosti európskych investorov v zahraničí, nový právny rámec by nemal negatívne ovplyvniť ochranu investorov a záruky, ktoré im poskytujú existujúce dohody. Pre Radu má koncept náhrady existujúcich dohôd členských štátov dohodami EÚ kľúčový význam pri zabraňovaní vzniku právneho vákua, a teda pri zaisťovaní nepretržitej ochrany a právnej istoty pre investorov.

Pozíciou Rady v prvom čítaní, ktorá je výsledkom politickej dohody medzi Európskym parlamentom, Komisiou a Radou, sa zavádzajú tieto hlavné úpravy návrhu Komisie:

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti (kapitola I – článok 1)

Parlament nepredložil v súvislosti s týmto článkom žiadne doplňujúce a pozmeňujúce návrhy, ale určité úpravy sa predsa len vykonali. V porovnaní so znením návrhu Komisie obsahuje odsek 1 isté upresnenia a uvádza sa v ňom, že nariadenie nemá vplyv na rozdelenie právomocí ustanovených v Zmluve. Nový odsek 2 obsahuje vymedzenie pojmu „bilaterálna investičná dohoda“.

Zachovanie platnosti existujúcej bilaterálnej investičnej dohody (kapitola II – články 2 až 6)

V článku 2, ktorý sa týka oznámení Komisii, boli prijaté pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Parlamentu. Uvedené znenie tiež obsahuje niekoľko ďalších technických úprav.

Koncept náhrady zakotvený v článku 3 (zachovanie platnosti) má mimoriadne dôležitý význam pre zaistenie nepretržitej ochrany investorov, a tým zabezpečenie ich právnej istoty. Parlament nepredložil v súvislosti s týmto článkom žiadne doplňujúce a pozmeňujúce návrhy.

Článok 5 o posúdeniach Komisie sa podstatne upravil. Hoci Rada nemohla akceptovať značnú časť pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu Parlamentu, prijala jeho myšlienku zahrnúť do upraveného znenia zmienku o „závažnej prekážke“ (ktorá sa nachádza aj v niekoľkých ďalších článkoch). Rada sa domnieva, že samotná existencia bilaterálnych investičných dohôd by sa nemala považovať za „závažnú prekážku“.

Článok 6 o povinnosti spolupráce predstavuje – popri článkoch 3 a 5 – hlavný problém tohto nariadenia. Znenie návrhu Komisie sa v značnej miere upravilo tak, aby sa vyzdvihol význam úzkej spolupráce medzi členskými štátmi a Komisiou pri riešení akýchkoľvek závažných prekážok, ktoré zisti Komisia, v súvislosti s rokovaniami o bilaterálnych investičných dohodách medzi EÚ a tretími krajinami alebo v súvislosti s ich uzatváraním. Komisia môže v súlade s ustanoveniami tohto článku oznámiť primerané opatrenia, ktoré by mal prijať dotknutý členský štát v záujme odstránenia uvedených prekážok. Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Parlamentu nemohli byť prijaté.

Oprávnenie zmeniť a doplniť alebo uzatvoriť bilaterálne investičné dohody (kapitola III – články 7 až 11)

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Parlamentu k článku 7 (Oprávnenie zmeniť a doplniť alebo uzatvoriť bilaterálnu investičnú dohodu), článku 8 (Oznámenie Komisii), článku 9 (Oprávnenie začať formálne rokovania) a článku 11 (Oprávnenie podpísať a uzatvoriť bilaterálnu investičnú dohodu) boli čiastočne prijaté. Pokiaľ ide o článok 10 (Účasť Komisie na rokovaniach), pozmeňujúci a doplňujúci návrh Parlamentu sa nemohol prijať, pretože sa ponechalo znenie návrhu Komisie.

Záverečné ustanovenia (kapitola IV – články 12 až 17)

Rada sa počas neformálnych kontaktov s Parlamentom dohodla, že bude nasledovať jeho návrh vložiť do nariadenia nový článok 12 o dohodách podpísaných členskými štátmi v období medzi nadobudnutím platnosti ZFEÚ, t. j. 1. decembrom 2009, a nadobudnutím platnosti tohto nariadenia, hoci Parlament nenavrhol v tomto ohľade žiaden pozmeňujúci a doplňujúci návrh vo svojej pozícii v prvom čítaní. Rada tak jasne ukázala, že v plnej miere uznáva novú právomoc EÚ v oblasti priamych zahraničných investícií. Tento článok sa týka postupov, ktoré je potrebné dodržiavať v prípade uvedenej kategórie bilaterálnych investičných dohôd (oznámenie zo strany členských štátov, posúdenie a schválenie zo strany Komisie).

Pokiaľ ide o článok 15 (Preskúmanie), dosiahol sa kompromis v súvislosti s dátumom predloženia správy o uplatňovaní tohto nariadenia, a to do siedmich rokov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia namiesto desiatich rokov, ktoré navrhovali Parlament a Rada, a piatich rokov, ktoré pôvodne navrhla Komisia.

Čo sa týka článku 16 (Postup výboru), Rada akceptovala pozmeňujúci a doplňujúci návrh Parlamentu, v ktorom sa požaduje uplatňovanie konzultačného postupu.

IV. **ZÁVER**

V pozícii Rady v prvom čítaní sa odzrkadľuje dohoda, ktorá sa za pomoci Komisie dosiahla počas neformálnych kontaktov medzi Radou a Európskym parlamentom. Okrem toho, že znenie návrhu spĺňa kľúčovú požiadavku zaistiť nepretržitú ochranu a právnu istotu pre investorov, zabezpečuje sa ním aj účinné vykonávanie novej výlučnej právomoci EÚ v súvislosti s priamymi zahraničnými investíciami. Rada preto očakáva, že jej pozícia v prvom čítaní bude pre Parlament prijateľná.

VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU, RADY A KOMISIE

Skutočnosť, že sa v tomto nariadení vrátane odôvodnení 17, 18 a 19 ustanovuje použitie postupov uvedených v nariadení (EÚ) č. 182/2011, nepredstavuje precedens pre budúce nariadenia v súvislosti s tým, že sa Únii umožňuje splnomocniť členské štáty podľa článku 2 ods. 1 ZFEÚ vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty v oblastiach, v ktorých má výlučnú právomoc Únia. Okrem toho použitie konzultačného postupu v tomto nariadení namiesto postupu preskúmania sa nepovažuje za precedens vo vzťahu k budúcim nariadeniam vytvárajúcim rámec spoločnej obchodnej politiky.